והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים:2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים:3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור:3 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אל זים בין האור ובין החשך:4 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויה ער זויה בקר יום אחד:5 ויאמר אלהים לאור יום ולחשך הקיע כתון המים ו הי נובדיל בין מים למים:6

1בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ:

2והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים:

. 3ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור:

4וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך:

5ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:

6ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים:

(ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מינt לרtע וtיע ויהי כן:

8ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני:

9ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היב אה ויבן כן:

10ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב:

:וויאמר אלהים תדשא הארץ דשא ע $\,$ צב מזריי $\,$ ג זרע ע $\,$ ע פר עש $\,$ ז פו $\,$ למ'נו א $\,$ ער ז דעו בו $\,$ ייל ו $\,$ ארץ ויהי כן:

כי טוב: 12ותוצא הארץ דשא על ב aזריע aרע aינר ו ועין עליר פרי. זשר זרעו בו aמינה ויר ז אלהים כי טוב:

13ויהי ערב ויהי בקר יום אליעיה

14ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע ה צמיז לו כדיל בן היום יבי, הל לה ווזיי האתת ולמועדים ולימים ושבים:

15והיו למאורת ברקיל השניים להאיר על הארץ ויהי כו

16ייי, צ אלהים את שני המארת הגדלינו און הנ אור הגדל המשלת היום ואת המאור ה וטן לממשלון הל לה ואת הכוכרים:

2/ יתן אתם אלרים ברקיעה אמינז להיויר על רצהן:

ילמשל גיום ורל גר ולו בדיל בין האור בין החשך וירא אלהים כי טוב:

19ויו זי עו ב ויהי רקר ום ו בי יי:

20ויא יור גילונים ישרצו יגמים שרץ נפש חיה ועוף יעיבן על הארץ על פני רקיע השנגים:

21ויבר א א להים את התנינם הגדלים ואת כל נפ ע החיף הרמ/ות אשר שר נו המינ. למינהם וא ת כל עוף בנף ע מינו ענו א אלהים כי טוב:

22ויברן אתם אלהים לאמר פרו ירבו ומלאו את המים ביניים והעוף ירב בארץ:

23ויהי ערב ויהי בקר יום חבישי:

24ויאמר אלהים פוצא היזרץ ישש ה׳ה למ׳נה בהמיה ורמש וחיתו ארץ למי:ה וי זי כן:

25ויעש אלהיוו את חית הארן למינה וגית הכהמה ו'מינה ואוז כל רמש האדמו למינהו וירא אלהים כי טוב:

26: אניר אלו ים נע⁄וה ∴דם בצלמנו כד זותנ ויו דו ב־גת הים יבעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ:

27. יבר זי אלווים את האזים בעלמו בצלם אלוזים כרא אתו זכר ויקבה ברא אתם:

28וי ברך אתוו אל זים יאניר להם אלהים פרו ורבו ומל זו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ:

. 29ויא מר אלהינ הוה נתתי לכם את רל עשר זרע זו ע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה:

ולכל חים הא רץ לכז עוף auשמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: au

31וירא אלוזים את כל אלור עשה ווזנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: